

THỨ TƯ TUẦN 4 TN
Thánh Gio-an Bôt-cô, linh mục

Mc 6,1-6

^{6:1} Đức Giêsu ra khỏi đó và đến nơi quê quán của Người, có các môn đệ đi theo.

^{6:2} Đến ngày sabát, Người bắt đầu giảng dạy trong hội đường. Nhiều người nghe rất đỗi ngạc nhiên. Họ nói: "Bởi đâu ông ta được như thế? Ông ta được khôn ngoan như vậy, nghĩa là làm sao? Ông ta làm được những phép lạ như thế, nghĩa là gì?"

^{6:3} Ông ta không phải là bác thợ, con bà Maria, và anh em của các ông Giacôbê, Gioxê, Giuđa và Simon sao? Chị em của ông không phải là bà con lối xóm với chúng ta sao?" Và họ vấp ngã vì Người.

^{6:4} Đức Giêsu bảo họ: "Ngôn sứ có bị rẻ rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình, hay giữa đám bà con thân thuộc, và trong gia đình mình mà thôi."

^{6:5} Người đã không thể làm được phép lạ nào tại đó; Người chỉ đặt tay trên một vài bệnh nhân và chữa lành họ.

^{6:6} Người lấy làm lạ vì họ không tin. Rồi Người đi các làng chung quanh mà giảng dạy.

CÓ PHÚC VÌ ĐÃ ĐỨC TIN

"Bởi đâu ông ta được như thế? Ông ta được khôn ngoan như vậy, nghĩa là làm sao?" (Mc 6,2)

Suy niệm: *"Ta hãy chấp nhận sự thật, ngay cả khi sự thật ấy làm ta ngạc nhiên và thay đổi cái nhìn của ta"* (nhà văn G. Sand). Tin Mừng hôm nay bắt đầu bằng sự kiện dân làng Na-da-rét ngạc nhiên khi nghe Chúa Giê-su rao giảng trong hội đường, và kết thúc bằng sự ngạc nhiên của Chúa khi Ngài thấy họ không tin. Làm sao họ không ngạc nhiên được khi lời rao giảng và những dấu lạ Ngài làm tỏ rõ Ngài là Đấng đầy quyền năng và khôn ngoan? Thế nhưng, sự ngạc nhiên ấy không đủ để thay đổi định kiến của họ về Ngài: Họ không thể chấp nhận một bác thợ bình thường, là người đồng hương họ quen biết, lại là vị ngôn sứ được Thiên Chúa sai đến. Và càng không thể chấp nhận được một con người như Ngài lại cả dám tự xưng mình là Con Thiên Chúa, là Đấng Ki-tô. Hạnh phúc được tin vào Đức Ki-tô, đáng lẽ họ nhận được lại bị mất vì một định kiến.

Mời Ban: Đức Ma-ri-a được ca tụng là có phúc vì đã tin (Lc 1,45). Bạn cũng thật có phúc vì đã tin Chúa Giê-su là Thiên Chúa nhập thể làm người và là Đấng Cứu Thế của nhân loại. Đức tin là ân huệ quý giá nhất trong cuộc đời, nhờ đó, mọi việc, dù nhỏ bé, âm thầm đến đâu, vẫn có ý nghĩa và có thể đem lại niềm vui, bình an cho cuộc đời.

Sống Lời Chúa: Tôi bày tỏ lòng tri ân Chúa ban cho mình ơn đức tin qua việc chuyên cần cầu nguyện và suy niệm Lời Chúa mỗi ngày, cũng như tham dự Thánh Lễ không chỉ ngày Chúa Nhật mà cả các ngày thường trong tuần.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, con cảm thấy hạnh phúc khi đi theo Chúa, khi làm môn đệ Ngài. Xin Chúa giúp con sống tốt tư thế môn đệ ấy. Amen.*